

Zijn drinkwater haalt Glasgow uit Loch-Katrine, niet minder dan 35 mijlen daar vandaan. De kosten van aanleg bedroegen 30 millioen gulden, een schuld reeds nu voor een deel gedelgd, en die binnen een halve eeuw geheel zal zijn afgelost, hoewel het water meer dan 50 pct. goedkooper is dan vroeger. Zulke feiten stemmen tot nadenken.

Glasgow ligt aan de Clyde, een water, dat eertijds niet veel meer dan een modderpoel was, bijna overal doorwaadbaar, maar als gevolg van openbare ondernemingsgeest thans een rivier van voldoende diepgang voor de grootste zeekasteelen en hoewel tegenwoordig tot een goed eind beneden de stad een zeer slechten reuk van zich afgevende, zegt men, dat dit kwaad binnen weinig jaren overwonnen zal wezen. Een belangrijke tak van nijverheid is er de scheepsbouw, zoodat de beide boorden der Clyde tot aan Greenock toe, een reeks van timmerwerven vormen, waar men van de kleinste sloep tot het grootste vaartuig op stapel ziet staan.

De gewone loop der dingen is, dat de toerist, die reeds Edinburg leerde kennen, van Glasgow naar Oban gaat, trouwens langs een weg, die met de rechte lijn al heel weinig gemeen heeft. Een overzicht van de Glasgowsche dokken en werven kan men krijgen bij zijn vertrek naar Oban, maar dan moet men vroeg opstaan en zich een half uur den zeer onaangename reuk van het in beroering gebrachte Clyde-water getroosten. Wie er dat niet voor over heeft, of ze reeds leerde kennen, die ga tot Greenock, of Gourock, per spoor, die in correspondentie staat met de boot — de welbekende „Columbia” of „Iona”. Ik deed de vaart met de „Columbia” en zag, dat haar inrichting aan de hoogste eischen voldoet, hoewel de geheel van staal gebouwde boot reeds een 15-jarigen dienstdag achter den rug had. De wanden der groote kajuit zijn als van enkel glas, ten gerieve van hen, die den wind wel wat guur vinden of tegen een regenbui bescherming zoeken. Reeds van vroeger wist ik dat, en hoezeer de Britten een aan briefschrijven verslaafde natie is. Er zal wel geen ander land zijn, waar zooveel particuliere correspondentie wordt gevoerd als daar. Met die neiging wordt op alle openbare plaatsen rekening gehouden, zoo ook op deze boot. In het groote salon staan twee tafels tot schrijfbureau ingericht, ruimschoots voorzien van papier, couverts en alle verdere benodigdheden. Een dezer ronde tafels is daarenboven door schotten van matglas in vieren verdeeld; zonder onderschepping van het licht is de schrijvende aldus beveiligd tegen mogelijke indiscretie van een buur. Op de boot bevindt zich een postkantoor, dat in een zomermaand plus minus 100.000 brieven afstempelt en expediëert aan elke aanlegplaats. Al duurt de vaart met deze boot maar een uur of vijf, toch ontbreekt de badkamer niet, zoomin als kapper en barbier. Vruchten en snoeperij kan men koopen zooveel men wil, ook fotografiën en reislectuur, zelfs kan men een boek huren. Mocht een dame naar wat rust verlangen, dan kan zij aan dien lust voldoen in het keurige damessalon. Onder de groote kajuit is de eetzaal, waar smakelijke maaltijden worden voorgediend, die trouwens niet goedkoop zijn. Nu ik het woord goedkoop noem, wil ik er even op wijzen, dat het reizen in Schotland